

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

Hotărârea Nr. 448
din 14.11.2015

Dosar nr.: 144/2015
Petiția nr.: 1597/02.03.2015
Petent: U. D.
Reclamat: P. M.
                  B. G.

Obiect: potențiale fapte de hărțuire și abuzuri

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. U. D., domiciliat în B.,

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

1.2.1. P. M., șef Inspectoratul General, Direcția de Control din cadrul Companiei Naționale Poșta Română S.A. cu domiciliul ales pentru comunicarea tuturor actelor de procedură la sediul companiei, în București, Bd. Dacia, nr. 140, Sector 2

1.2.2. B. G., specialist proiecte în cadrul Companiei Naționale Poșta Română S.A. cu domiciliul ales pentru comunicarea tuturor actelor de procedură la sediul companiei, în București, Bd. Dacia, nr. 140, Sector 2

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin petiția formulată, petentul sesizează hărțuirea psihică din partea conducerii companiei în cadrul căreia este angajat. Petentul arată faptul că discriminarea are loc pe fondul unor încercări de a-l intimida, fiind în strânsă legătură cu munca pe care o desfășoară. Petentul mai sesizează și o serie de fapte cu caracter penal (abuz în serviciu).

III. Procedura de citare

3.1. Petentul a formulat o petiție înregistrată sub nr. 1597/02.03.2015. Prin adresa nr. 1597/07.04.2015, i s-a pus în vedere petentului să își precizeze petiția, în sensul indicării părților reclamate, al obiectului petiției precum și evidențierea unui criteriu.

3.2. Prin adresa nr. 2816/22.04.2015, petentul și-a precizat petiția.

3.3. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.4. Prin adresa nr. 3099/05.05.2015 au fost citate părțile, pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 19.05.2015.

3.5. Prin citațiile emise s-a invocat din oficiu excepția de necompetență cu privire la faptele de natură penală evidențiate în petiție.

3.6. La termenul acordat au fost prezenți petentul și părțile reclamate. Înscrierile depuse de către părțile reclamate au fost comunicate petentului.

3.7. Petentul a formulat mai multe puncte de vedere, depunând și o serie de documente.

3.8. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Prin petiția inițială petentul arată faptul că se confruntă cu o situație de discriminare în cadrul companiei unde lucrează alăturând plângerea formulată adresată directorului companiei.

4.1.2. Ulterior, petentul și-a precizat petiția înțelegând să o formuleze cu privire la faptele săvârșite de către cele două reclamate.

4.1.3. Cu privire la prima reclamată, petentul arată faptul că se afla pe teren, cu șase colegi (la data de 19.02.2015) având mai multe probleme de rezolvat. Dintre toți, doar petentul a fost sunat de către prima reclamată și chemat în unitate, în jurul orei 15, ceea ce a condus la împiedicarea petentului de a-și exercita liber și neconstrâns dreptul la muncă. Deși se afla în echipă cu încă un coleg, acesta nu a fost chemat, aplicându-se petentului un tratament diferențiat. În data de 22.02.2015 a solicitat conducerii conservarea imaginilor înregistrate de camerele de supraveghere pentru a se vedea cine s-a mai întors de pe teren.

4.1.4. Petentul mai arată faptul că într-una din zile, deși i-a răspuns la salut, prima reclamată s-a făcut că nu îl aude, fiind prezenți mai mulți colegi. La o altă dată prima reclamată i-a reproșat petentului poziția și modul în care stă pe scaun. În altă zi reclamata l-a ironizat pe petent, care purta o vestă, întrebându-l dacă îi este așa de frig.

4.1.5. Un alt motiv de nemulțumire al petentului față de prima reclamată este legat de modul în care sunt repartizate lucrările. În general lucrările se repartizează în echipe de cel puțin doi lucrători. Până să sesizeze acest aspect conducerii, petentul era angajatul cu cele mai multe lucrări repartizate individual. Cu alt prilej i s-a repartizat petentului o speță în care erau implicați 160 lucrători. Ulterior au mai fost numite încă trei persoane însă chiar și așa volumul de muncă era foarte mare, fiind necesare cinci săptămâni pentru finalizarea lucrării.

4.1.6. Cu privire la cea de a doua parte reclamată, petentul arată faptul că aceasta a manifestat ostilitate în ceea ce îl privește. Totul a culminat când petentul a fost făcut „nesimțit” de către reclamată, fiind de față trei colegi. Jignirea a venit în contextul efectuării unui control de către petent, control cu ocazia căruia au fost găsite nereguli. Petentul a sesizat cele întâmplate conducerii însă nu s-a luat nicio măsură.

4.1.7. De altfel, referitor la cea de a doua parte reclamată petentul arată că modul în care i s-a adresat reclamata îmbracă forma infracțiunii de purtare abuzivă.

4.1.8. Petentul a mai depus ulterior o informare privind măsurile luate de către conducere ca urmare a prezenței reclamatorilor la sediul C.N.C.D. Astfel, doar angajații de la „control”, departament în cadrul căruia își desfășoară activitatea petentul, trebuie să completeze bilete de voie. Măsura nu se aplică celorlalți 300 de colegi din companie.

4.1.9. Se mai depun documente prin care petentul dorește să sublinieze comportamentul abuziv al persoanelor reclamate.

Sușinerile părților reclamate

Sușinerile părții reclamate P. M.

4.2.1. Prima parte reclamată arată faptul că este coordonatorul departamentului control.

4.2.2. Mai arată partea reclamată că repartizarea lucrărilor se face în funcție de experiența și expertiză. Reclamata a depus o copie a registrelor cu lucrările repartizate.

4.2.3. Cu privire la chemarea petentului la sediu, în timp ce acesta desfășura o activitate de control într-o altă locație, reclamata arată faptul că i-a solicitat petentului să o caute când ajunge.

Sușinerile părții reclamate B.G.

4.3.1. Partea reclamată arată faptul că este specialist proiect, administrare rețea. Petentul i-a fost subaltern.

4.3.2. În martie 2014 s-a făcut inventarierea mijloacelor fixe. Când petentul a fost întrebat despre computerul pe care l-a avut acesta i-a răspuns că nu cunoaște unde este. Reclamata a exclamat „asta-i nesimțire”. La data la care petentul afirmă că reclamata ar fi fost în control, aceasta se afla în concediu medical, fiind depusă o copie a certificatului care atestă acest lucru.

4.3.3. Partea reclamată mai arată faptul că a fost denigrată în fața directorului general de către petent.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul analizează petiția formulată cu privire la discriminarea și hărțuirea petentului de către cele două părți reclamate.

5.2. **În drept**, potrivit dispozițiilor **art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, care prevăd *„(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”* Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepției invocate din oficiu

5.3. Examinând conținutul petiției și legislația în vigoare, Colegiul director, dezbătând excepția de vădită neкомпetență a C.N.C.D., excepție invocată din oficiu cu privire la unele aspecte sesizate în petiție, urmează a o admite apreciind faptul că unele dintre faptele reclamate de către petent se referă la fapte cu caracter penal (abuz în serviciu, fals și uz de fals, purtare abuzivă), competența aparținând organelor de urmărire penală și a instanței de judecată.

5.4. Pe fond, **Colegiul director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că**

persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75).

5.5. Raportat la elementele constitutive ale faptei de discriminare, astfel cum este reglementată în art.2 alin1 din O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul director reține, din înscrisurile și probele anexate la dosar, că petentul are calitatea de funcționar în cadrul Departamentului Control.

5.6. Potrivit definiției discriminării, tratamentul diferit trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit **datorită unui criteriu**. Colegiul director reține că, art. 2 alin. 1 nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare deoarece, criteriile *expresis verbis* enumerate de lege sunt completate cu sintagma „sau orice alt criteriu” ceea ce, practic oferă posibilitatea reținerii oricărui alt criteriu nespecificat de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare.

5.7. Criteriul, în raport cu elementele constitutive ale discriminării, astfel cum este definită în art. 2 din O.G. nr. 137/2000, trebuie interpretat în sensul existenței sale, ipso facto și constituind mobilul principal al actului sau faptului discriminatoriu. În situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit indus și criteriul interzis de lege. Colegiul a solicitat petentului să identifice un criteriu (prin adresa inițială) petentul nedând curs acestei solicitări.

5.8. Nerespectarea legii, ori nerespectarea atribuțiilor legale sau neglijența în exercitarea atribuțiilor de serviciu, purtarea abuzivă, poate îmbrăca în mod singular și individualizat forma unor fapte prevăzute și sancționate de lege distinct, și atrag după sine răspunderea juridică, după caz, potrivit legii. Or, acest aspect al nerespectării legii per se ori a neîndeplinirii unor obligații legale, în opinia Colegiului director, nu poate fi reținut ca un criteriu *sine qua non* al discriminării.

5.9. Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire restricție, excludere, deosebire, preferință între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit datorită unuia din criteriile prevăzute de lege și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.10. Inclusiv Curtea Europeană a Drepturilor Omului acordă o importanță deosebită criteriului care stă la baza unui tratament diferențiat, întrucât criteriul poate determina marja de apreciere care este la latitudinea statului de a analiza diferențele induse și justificările corelative. Astfel cum arată și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cazul diferențierilor pe bază de sex, religie, nașterea copilului în afara

căsătoriei, orientare sexuală, marja este redusă iar în cazul rasei sau originii etnice marja este extrem de redusă.

5.11. Pe de altă parte, Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

5.12. Colegiul director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) Existența unui tratament diferențiat aplicat în situații anologice sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.

b) **Existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu modificările ulterioare.

c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

5.13. Astfel, raportat la cele de mai sus, Colegiul trebuie să analizeze dacă prin tratamentul aplicat petentului i s-a încălcat un drept recunoscut de lege, **în baza unui criteriu interzis**, fără o justificare obiectivă, comparativ cu alte persoane aflate pe poziție de egalitate.

5.14. Așa cum se arăta mai sus, pentru constatarea unei fapte de discriminare este necesar ca cele patru elemente să existe. În prezenta speță, Colegiul director nu reține criteriul în baza căruia petentul ar fi fost discriminat.

5.15. Faptele prezentate de către petent în succesiunea lor și modul în care s-a acționat în cazul său ar putea constitui un abuz din partea persoanelor implicate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin.2, din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția necompetenței materiale a C.N.C.D., invocată din oficiu, cu privire la faptele de natură penală
2. Aspectele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale discriminării, astfel cum este definită în art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată;
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE PETRE-FLORIN – Membru

Data redactării: 15.10.2015

M/R – T.B./R.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP